

Akkor is élni kell, ha szenvedés az élet

Mohás Lívia pálmaágas lendületéről

Szervesen illeszkedik egymás mellé Mohás Lívia életművében a pszichológiai megértés és ismeretterjesztés, a fikciós prózáírás és az e kettőt ötvöző és megkoronázó esszéírás, mindhárom mögött ugyanis markánsan jelen van az alkotó képviselte jungiánus eszme, miszerint a létre csupán a feltétlen „igen” lehet az ember válassza, valamint a prózáírói adottság. Carl Gustav Jungnak az analitikus pszichológiában lefektetett elmélete a kollektív tudattalanról és az

individuációs folyamatról, az individuációs archetípusokról szilárdan beágyazódott a társadalmi diskurzusba, és Mohás Lívia poétikája, illetve a pszichéről és a világról szóló beszéde ennek nyomán bontakozott markáns alkotói habitussá.

A szenvedés mint az ember létének nyilvánvaló velejárója, alkotórésze, folyton jelen van Mohás Lívia írásaiban, hol előbbre tolakszik, hol a háttérből bontja ki csápjait úgy a családregegyekben, mint az asszociációs regényeiben, a távoli múltban és a jelenben egyaránt, a pszichológiai esettanulmányokban pedig kiváltságos helyet élvez, hiszen megoldásra váró problémaként merül föl a páciens sorsívén.

A szakmai felkészültség és a szépírói tehetség külön-külön remek műveket eredményezett Mohás Lívia tollából, illetve szövegszerkesztőjéből, együtt pedig, mintegy szintézisként, az esszéírás horizontján szervesültek. A tudatinak és a tudatalattinak, az egyéninek és a közösséginek, a külsőnek és a belsőnek a felkutatása, a lélek árnyoldalának felderítése, a női és férfi princípiumnak az egyetlen személyen belüli megképződése a psziché animaanimus tartományainak harmonizálása révén állandó napirenden lévő témája Mohás Lívia munkáinak. Nyitott, friss befogadói gondolkodásának, ismeretei ötvözésének nyomán érzékletes képet alkot a női alaptermészetéről, a feminin princípiumról, amely a világ teremtéséről szóló mítoszoktól errefelé mindmáig a világra hozó, a megtartó, az óvó, a gondoskodó, a befogadó, tehát a jungi értelmezésben a létezésre, nem az elpusztításra irányuló. Ehhez mindössze annyit lehet hozzátenni, hogy Mohás Lívia műveiben a nő sohasem pszichológiai séma, hanem családban, társadalomban, gazdaságban, politikában élő egyén, persona vagy önmegvalósító személy, legyen akár falusi tanítónő, médiasztár vagy Theodora császárnő, és mindig benne él a világ viszonyrendszereinek hálójában.

Ami pedig külön rangra emeli Mohás Lívia művészetét, az az, hogy az analitikus pszichológia eredményeit a szépirodalom és az értekező, valamint az ismeretterjesztő irodalomban egyaránt alkotói adottsággal, az örök nő pálmaágas lendületével jeleníti meg.

Fekete J. József

„Általában az ember egy kellemes lény, a többi állathoz képest mindenképp jótékony idióta. Általában véve több a haszna, mint a kár benne, általában véve az ember ideális haszonállat minden macska számára, úgy bő 2500-3000 éve.” (György Attila)

„Mai szemmel nem érthető a toportyánféreg sem. Egyébként aranyakál. A féreg utótag vadállat jelentésű. Az ordít, mint a fába szorult féreg szóláshasonlatunk sem a köznapi értelemben használt férgekre, hanem a toportyánféregre, azaz az aranyakálra vonatkozik. A fa pedig az állatnak felállított csapdára utal.” (Balázs Géza)

„A második világháború utáni években a csaknem teljesen lepusztult zoo zenei életében jelentkezett az egyik legnagyobb egyéniség, Komor Vilmos. (...) Mellette »beleszeretett« az állatkerti világba Ferencsik János, Kenessey Jenő, Lukács Miklós is. (...) Elsőrangú muzsikuskok és énekesek jöttek a zooba, elfogadták a furcsa és sokszor szűkös viszonyokat, megszokták a pávák rikoltozását Wotan búcsúáriája közben, Szimba és Szultán zajosságát az Álarcosbálban...” (Holdas Sándor)

„antilop Egyesek meleg sztyeppen telepedtek meg, egyéb egyedek hegyekben élnek. Veszélyt érezve szélesebben elszelelnek. Kecses, keskeny egyedek, természeteket s cseppeket egyként felfedezhetsz. Fejéke, melyet nem vet le évente, nem terjed szerte, nézete kecske- s tehénfélékre emlékeztet.” (Csehek Edit)

„A szenvedés mint az ember létének nyilvánvaló velejárója, alkotórésze, folyton jelen van Mohás Livia írásaiban, hol előbbre tolakszik, hol a háttérből bontja ki csápjait úgy a családregényekben, mint az asszociációs regényeiben, a távoli múltban és a jelenben egyaránt, a pszichológiai esettanulmányokban pedig kiváltságos helyet élvez, hiszen megoldásra váró problémaként merül föl a páciens sorsívén.” (Fekete J. József)

Ára: 650 Ft. Előfizetés: 5000 Ft.

Előfizethető személyesen valamennyi postán és a kézbesítőknél, a Magyar Posta Zrt.
(1) 303-3440-es faxszámán, a hirlapelofizetes@posta.hu e-mail-címen,
valamint a szerkesztőségben.

A Napút elérhető az interneten: <http://www.napkut.hu>

Számlaszám: OTP 11713005-20381185

A folyóiratot támogatói:

Nemzeti
Kulturális
Alap

